



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

quod hoc dixisset, & crediderunt scripturæ, & sermoni quē dixerat Ies^{us}. Cū autē esset Hierosolymis in pascha in die festo, mlti crediderunt in nomen eius, videntes signa eius quæ ædebat. Ipse autē Iesus nō credebat semetipsum eis, eo qđ ipse nosset oēs, nec op^{us} haberet, vt quisq̃ testaret de hoīe. Ipse em̃ sciebat, qđ esset in hoīe

¶ CAPVT. III.

Rat autem homo ex pharisæis, Nicodemus nomine, princeps Iudæorū. Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quod a deo veneris magister. Nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit deus cū eo. Respondit Iesus, & dixit ei: Amē amē dico tibi: nisi quis natus fuerit e supernis, nō pōt videre regnū dei. Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci cum sit senex? Num potest in ventrem matris suæ iterū introire, ac nasci? Respondit Iesus: Amē amē dico tibi: nisi q̃s natus fuerit ex aqua & spū, nō pōt introire in regnū dei. Quod natū est ex carne, caro est: & qđ natum est ex spiritu, spūs est. Ne mireris, qđ dixi tibi, oportet vos nasci e supernis Spirit^{us} vbi vult spirat, & vocē eius audis, sed nescis vnde veniat, & quo vadat. Sic est oīs qui natus est e spiritu, Respondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri? Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es ille magister Israelis, & hæc ignoras? Amen amen dico tibi: quod scimus, loquimur: & quod vidimus, testamur: & testimonium nostrum non accipitis. Si terrena dixi vobis, & non creditis, quomodo si dixero vobis cœlestia credituri sitis? Et Nemo ascendit in cœlum, nisi qui descendite e

SECUNDVM

cœlo, filius hoīs, qui est in cœlo. Et sicut Moses exaltauit serpen-
tē in deserto, ita exaltari oportet filiū hoīs : vt oīs qui credit in eū,
nō pereat, sed habeat vitā æternā. Sic em̄ deus dilexit mundū, vt
filiū suū vnigenitū daret : vt oīs qui credit in eū, nō pereat, sed ha-
beat vitā æternā. Nō em̄ misit deus filiū suū in mundū, vt con-
demnet mundū, sed vt seruet mundus per eū. Qui credit in eum,
non cōdemnat̄. Qui vero non credit, iam condemnatus est, quia
non credit in nomine vnigeniti filij dei. Hæc est aut̄ condemna-
tio, quod lux venit in mūdū, & dilexerūt hoīes magis tenebras q̄
lucē. Erant em̄ eorū mala opera. Omnis enim qui male agit, odit
lucē: nec venit ad lucē, ne arguant̄ opera ipsius. Qui aut̄ operatur
veritatē, venit ad lucē: vt cōspicua fiant facta ipsius, qđ per deum
sint facta. Post hæc venit Iesus & discipuli ei⁹ in terrā Iudæā, &
illic morabat̄ cū eis, ac baptizabat. Baptizabat aut̄ & Ioannes in
Aenon iuxta Salīm, quia aquæ multæ erant illic, & veniebant ac
baptizabantur. Nondū em̄ coniectus fuerat Ioannes in carcerē.
Orta est aut̄ quæstio ex discipulis Ioannis cū Iudæis de purifica-
tione. Et venerūt ad Ioannē, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum
trans Iordanē, cui tu testimoniū perhibuisti, ecce is baptizat, &
oēs veniunt ad eum. Respondit Ioannes, & dixit: Non potest ho-
mo accipere quicq̄, nisi fuerit ei datū e cœlo. Ipsi vos testes estis,
quod dixerim: nō sum ego Christus, sed missus sū ante illū. Qui
habet sponsam, sponsus est: amicus aut̄ sponsi qui stat & audit
eū, gaudio gaudet ppter vocē sponsi, hoc ergo gaudium meū im-
pletum est, illum oportet crescere, me vero minui. Qui e super

nis venit, supra oēs est. Qui e terra profectus est, terrenus est, & e terra loquit̃. Qui e cœlo venit supra omēs est: & quod vidit & audiuit, hoc testat̃, & testimoniū eius nemo accipit. Qui accepit eius testimoniū, is ob signauit, quod deus verax sit. Nā is quem misit deus, verba dei loquit̃: Nō em̃ huic ad mensurā dat deus spiritū. Pater diligit filiū, & oīa dedit illi in manū. Qui credit in filiū habet vitā aeternā: qui aut̃ incredulus est filio, non videbit vitam, sed ira dei manet super eum.

CAPVT. III.

T ergo cognouit dñs, audisse pharisæos, quod Iesus plures discipulos faceret, & baptizaret, q̃ Ioannes: quanq̃ Iesus ipse nō baptizaret, sed discipuli eius: reliquit Iudæā, & abiit iterū in Galilæā. Oportebat aut̃ eū transire per Samariā. Venit ergo in ciuitatē Samariæ, quæ dicit̃ Sychar, iuxta prædiū, quod dedit Iacob Ioseph filio suo. Erat aut̃ ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic sup fontē: Hora erat ferme sexta: Venit mulier Samaritana, vt hauriret aquā. Dicit ei Iesus: Da mihi qđ bibā. Nā discipuli ei⁹ abierant in ciuitatē, vt cibos emerēt. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quo modo tu Iudæus cū sis, potū a me poscis quæ sum mulier Samaritana? Nō em̃ cōmerciū habet Iudæi cū Samaritanis: Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donū dei, & qs sit qui dicit tibi: Da mihi quod bibā: tu petisses ab eo, & dedisset tibi aquā viuā. Dicit ei mulier: Dñe, neq̃ quo haurias, habes: & puteus profundus est, vnde ergo habes aquā illā viuā? Num tu maior es patre nostro?